

Шести: „Макаръ, че языка въ повѣстѣта е прѣвсходенъ, самитѣ дѣйствующи лица съ чисто български колоритъ, — идеята за самата повѣстъ не е чисто В—ва. Сюжета е вземанъ отъ *Ревизора* и повѣстѣта за скарването на Ив. Ивановича и Ив. Никифоровича.“

Седми: „Мене ми се види (—втелявашъ се, приятелю, че ти се види: азъ знамъ, че си напълно увѣренъ! —), че това е повече подражание на *Ревизора*, отъ знаменитий руски писателъ Гоголь, и почти сполучливо побългаренъ.“
(Merci!)

Осми: „При създаването на тази си хумористическа повѣстъ, В. е билъ непрѣмънно подъ влиянието на всеизвѣстната комедия отъ Гоголя: *Ревизора*. Сюжета ѝ, значи, заимствуванъ, но неможе да се каже, че липсватъ и оригиналности.“ (Азъ съмъ дълбоко покъртенъ).

Девети: (Този отъ началото още ме закаля!): Повѣстѣта която е тема на настоящето ми разглеждане, всеизвѣстната хумореска на В-ва: *Митрофанъ и Дормидолски*, написана по подражание на Гоголевия *Ревизоръ*, е едно произведение и пр....“

Десети: „Повѣстѣта *Митрофанъ и Дормидолски*, азъ съмъ принуденъ, макаръ и съ голѣмо съжаление (де, де, дяволо!) да кажъ, че тя е едно блиско подражание *Ревизора* на гениалния Гоголь!“

До тука — снисходителнитѣ бѣлѣжки, доброжелателни мѣмрания...

Сега вече идатъ пѣ-суровитѣ прѣсѣди, безпощаднитѣ удари, топоритѣ! Но какви топори!